

**Äldste
Allen D. Haynie**
i de sjuttios
kvorum

Rakningsmissen

”Vi tror på att vara ärliga” (TA 1:13).

När jag var i nioårsåldern ville jag ha en mustasch. Jag trodde att det skulle börja växa en om jag rakade mig varje dag. I flera dagar använde jag pappas rakhyvel till att raka mig. En dag såg pappa att jag rakade mig. Han sa att jag inte skulle göra det eftersom jag kunde skära mig.

Tyvärr måste jag erkänna att jag inte lydde pappa. Nästa dag rakade jag mig igen. Medan jag rakade mig halkade rakhyveln ner från mina löddriga fingrar. Det blev ett djupt sår ovanför läppen. Jag var ganska rädd när jag satte på ett plåster på läppen. Men jag var ännu mer rädd för vad pappa skulle säga.

När han kom hem på kvällen och såg såret blev han förvånad och orolig. Han frågade hur det hade gått till.

”Jo”, sa jag, ”jag sprang nerför trottoaren och ramlade och slog i ansiktet.”

Jag hade ljugit! Först hade jag varit olydig, och nu hade jag varit oärlig! Den kvällen kunde jag inte somna. Det var sent, men jag var tvungen att berätta sanningen för pappa. Han var i vardagsrummet.

”Pappa, jag ljög för dig”, sa jag. ”Jag ramlade inte. Jag skar mig när jag rakade mig med rakhyveln. Förlåt.”

Pappa var tyst ett ögonblick. Sedan sa han med mild röst: ”Ja, du var olydig. Det är inte bra. Men jag är stolt över att du bestämde dig för att säga sanningen.”

Den läxan – och ärret – har funnits kvar hos mig ända sedan dess. Oavsett om det är inför din himmelske Fader eller för vänner och familj, var alltid ett exempel på ärlighet och sanning. ●

